

בש"פ 3790/18 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון

בש"פ 3790/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

אשרף טחימר

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996; בתפ"ח 5551-06-16 הנידון בבית
המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה:

ז' בסיון התשע"ח (21.5.2018)

בשם המבקשת:

עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיב:

עו"ד סיגל עפרוני

החלטה

1. לפניי בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 24.5.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם. המשיב מתנגד לבקשה.

2. נגד המשיב הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום ביום 2.6.2016 המייחס לו עבירות של רצח, תקיפת קטין הגורמת לחבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש.

על פי המתואר בכתב האישום, לאחר שגמלה בליבו ההחלטה להמית את מרוואת אבו ג'ליל (להלן: המנוחה), התפרץ המשיב ביום 1.5.2016, לביתה של המנוחה, אשר התגוררה בסמוך אליו. המשיב נטל סכין ממגירת המטבח בביתה של המנוחה, נכנס לחדרה, ובעודה ישנה במיטתה דקר אותה בצווארה, בפניה ובידה. המנוחה ניסתה להיאבק במשיב, אך הוא סתם את פיה והמשיך לדקור אותה. את מעשיו אלו עשה המשיב כאשר בנה הקטין של המנוחה ישן לצדה. כשניסה הקטין לגרום למשיב לחדול ממעשיו על ידי בעיטה ברגלו, דחף אותו המשיב לרצפה וכתוצאה מכך הקטין נחבל. בעקבות מעשיו של המשיב, התעורר בן קטין נוסף של המנוחה, שישן בחדר הסמוך, ומשפתח את דלת חדרו, תקף אותו המשיב וגרם לו לחבלות. מיד לאחר מכן נמלט המשיב מהמקום כשהסכין בידו. המנוחה מתה מפציעה.

3. יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. באת-כוח המשיב הסכימה ביום 27.7.2016 לקיומן של ראיות לכאורה, אך טענה טענות בדבר עוצמתן. ביום 3.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. במסגרת החלטה זו קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לאשמת המשיב וכי אין מקום להורות על עריכת תסקיר. בית המשפט המחוזי קבע כי מי שנטול חייו של אדם אחר מעיד על מסוכנותו וכי נוכח העונש הכבד לו צפוי המשיב, היה ויורשע, עילות השיבוש והחשש מהימלטות הן בעלות משקל כבד. נפסק, כי אין המקרה נכנס בגדר המקרים החריגים בהם לא יעצר אדם הנאשם ברצח. זאת, נוכח אכזריות המעשים, עברו הפלילי העשיר של המשיב, שרק לאחרונה סיים לרצות עונש מאסר, ולאור האפשרות כי העבירות בוצעו על רקע התמכרות המשיב לסמים.

4. לבית משפט זה הוגשו מאז תחילת ההליך חמש בקשות להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום. ביום 2.3.2017 הורה בית משפט זה (השופט ח' מלצר; בש"פ 1536/17), על הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמה, החל מיום 2.3.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. ביום 8.6.2017 הורה בית משפט זה בפעם השנייה (השופט י' עמית; בש"פ 4078/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מיום 31.5.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. ביום 30.8.2017 הורה בית משפט זה בפעם השלישית (השופט ד' מינץ; בש"פ 6687/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מיום 29.8.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. ביום 21.11.2017 הורה בית משפט זה בפעם הרביעית (השופט ע' ברוך; בש"פ 8822/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מיום 27.11.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם, וביום 21.2.2018 הורה בית משפט זה בפעם החמישית (השופט י' וילנר; בש"פ 1363/18), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מיום 24.2.2018 או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם.

בשלב זה פרשת התביעה עודנה בעיצומה. עד כה התקיימו 25 דיוני הוכחות ונשמעה עדותם של 30 עדים והחלה שמיעת עדות של עד נוסף. בנוסף, קבועים ארבעה מועדי הוכחות - כולם בחודש יולי 2018 - בתוך תקופה הארכה המבוקשת.

5. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו. למשיב מיוחס רצח המנוחה באכזריות בעודה ישנה במיטתה, בזמן שבנה הקטין ישן לצדה. לאחר מכן תקף קטין זה וכן קטין נוסף וגרם להם לחבלות. המבקשת סבורה כי מסוכנות זו מתגברת נוכח עברו הפלילי העשיר של המשיב, הכולל 35 הרשעות קודמות, בין היתר, בגין עבירות של איומים, גניבה, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירות סמים, שוד ותקיפת שוטר, בגין ריצה עונשי מאסר רבים.

המבקשת מוסיפה כי בנסיבות העניין, לנוכח המסכת העובדתית כמיוחס למשיב בכתב האישום, קיים חשש כבד להימלטותו מן הדין ולשיבוש הליכי משפט.

6. בדיון שנערך לפני ביום 21.5.2018, חזרה באת-כוח המבקשת על נימוקי הבקשה, וביקשה לשים דגש על עברו הפלילי של המשיב, הכולל 35 הרשעות קודמות. לדברי המבקשת, המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו פחות מחמישה חודשים לאחר שחרורו מהמאסר האחרון. לדעתה, נדרשות עוד ארבע ישיבות הוכחות לסיום פרשת התביעה.

באת-כוח המשיב התנגדה לבקשה. לטענתה, יהיה צורך ביותר מארבע ישיבות הוכחות לסיום פרשת התביעה נוכח קיומם של 42 עדי תביעה אשר טרם נשמעו. להערכת באת-כוח המשיב, התיק לא יסתיים בחצי השנה הקרובה ואף לא בשנה הקרובה. מאחר שהמשיב יושב במעצר עד תום ההליכים במשך שנתיים וטוען לחפותו, טוענת באת-כוח המשיב כי נימוקי המבקשת אינם מספיקים להארכת מעצר שישית. לדברי באת-כוח המשיב, אין היא יכולה לוותר על חקירת השוטרים והחוקרים שהיו בזירת האירוע, שכן חלק מטענות ההגנה מבוססות על רשלנות הרשות החוקרת. בכלל זה, עלתה טרזונית באת-כוח המשיב לפיה אין היא מקבלת מענה לפניותיה לתביעה לקבלת חומרי חקירה – פלטי שיחות ותקשורת שביקשה. לטעמה של באת-כוח המשיב, הבשילה העת לבקש את שירות המבחן לבחון את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ולו בהארכת המעצר הבאה.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל. זאת, למרות שמדובר בבקשה שישית להארכת מעצר ואף שדעתי אינה נוחה מהתמשכות ההליך. אפרט.

8. הלכה פסוקה היא כי במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו החוקתית של הנאשם לחירות, נוכח חזקת החפות ממנה הוא נהנה עד וככל שתתקבל הכרעת דין מרשיעה, לבין אינטרס השמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי (השוו: פ"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'ל, פסקה 37 (1.3.2017)). במסגרת עריכת האזון, יש להביא בחשבון, בין היתר, את עברו הפלילי של הנאשם, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם – כפי שזו נלמדת מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ונסיבות ביצוען ואת החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין (השוו: פ"פ 2174/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (2.4.2017)). מן הצד השני, יש להתחשב בעוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, המושפעת ממשך התקופה בה הוא מצוי במעצר ובקצב התקדמות ההליך בעניינו. נפסק, כי ככל שקצב התנהלות ההליכים אינו מספק, כך תנוע המטוטלת לעבר זכותו של הנאשם לחירות ותגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (ראו: פ"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' רוני (29.11.2012)).

עמוד 3

9. יישום האמור על המקרה דנן מוביל למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אין חולק כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים. על מסוכנותה של עבירת הרצח אין צורך להכביר מילים והיא מהעבירות החמורות ביותר בספר החוקים. על כן, נקבע כי עבירה זו מקימה חזקת מסוכנות לשלום הציבור וביטחונו. נוכח חומרת הענישה שעבירת הרצח נושאת בצדה אף מתגבר החשש להימלטות המשיב מן הדין ולשיבוש הליכי משפט.

זאת ועוד. למשיב עבר פלילי מכביד ביותר של 35 הרשעות קודמות בגין ריצה חודשי מאסר רבים. לפיכך, לא ניתן לחלוק כי עוצמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא גבוהה ביותר.

אשר להתקדמות המשפט, אכן, חלף פרק זמן ניכר מאז תחילת ההליך. ואולם, בתיק קבועים ארבעה מועדי הוכחות נוספים בחודש יולי – בטווח הזמן הקרוב ודומה כי ההליכים מתקדמים, לפי שעה, בקצב ראוי. כמו כן, חזקה על בית משפט קמא כי יעשה מאמץ להאצת המשפט. בהתחשב באמור, דומה כי נקודת האיזון נוטה לקבלת הבקשה וכי טרם הגיעה העת לשקול חלופת מעצר.

אשר לטרוניית באת-כוח המשיב לפיה אינה מקבלת מענה לפניויה לתביעה לקבלת חומרי חקירה – בירור ייעשה כמובטח מול הפרקליטה המטפלת בתיק והחומרים יועברו בהקדם.

10. על יסוד האמור, אני נעתר לבקשת המבקשת ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מתאריך 24.5.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית משפט המח;1ו1 בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בסיון התשע"ח (21.5.2018).

ש ו פ ט